

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 4629/2022
08.02.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиле АА из села ..., Општина Штрпце, чији је пуномоћник Милош Кукурековић, адвокат из ..., против тужене Општине Штрпце, коју заступа пуномоћник Драган Вељковић, адвокат из ..., ради исплате разлике зараде, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3840/2022 од 29.08.2022. године, у седници већа одржаној 08.02.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРИХВАТА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3840/2022 од 29.08.2022. године.

ПРЕИНАЧУЈУ СЕ пресуда Апелационог суда у Нишу Гж1 3840/2022 од 29.08.2022. године и пресуда Основног суда у Лесковцу П1 263/2020 од 02.03.2022. године, у ставовима првом, другом и четвртном изреке, тако што се **УСВАЈА** тужбени захтев тужиле и **ОБАВЕЗУЈЕ** тужена да тужили на име разлике између припадајуће минималне и исплаћене зараде за период од 01.04.2017. године до 31.12.2019. године, исплати укупан износ од 44.532,03 динара и то за:

- мај 2017. године износ од 1.579,83 динара, са законском затезном каматом почев од 30.06.2017. године, па до коначне исплате,
- јун 2017. године износ од 494,07 динара, са законском затезном каматом почев од 31.07.2017. године, па до коначне исплате,
- август 2017. године износ од 1.579,83 динара, са законском затезном каматом почев од 30.09.2017. године, па до коначне исплате,
- октобар 2017. године износ од 494,07 динара, са законском затезном каматом почев од 30.11.2017. године, па до коначне исплате,
- новембар 2017. године износ од 494,07 динара, са законском затезном каматом почев од 30.12.2017. године, па до коначне исплате,
- јануар 2018. године износ од 4.077,08 динара, са законском затезном каматом почев од 28.02.2018. године, па до коначне исплате,
- фебруар 2018. године износ од 494,07 динара, са законском затезном каматом почев од 31.03.2018. године, па до коначне исплате,
- март 2018. године износ од 2.882,74 динара, са законском затезном каматом почев од 30.04.2018. године, па до коначне исплате,

- април 2018. године износ од 1.694,88 динара, са законском затезном каматом почев од 31.05.2018. године, па до коначне исплате,
- мај 2018. године износ од 4.092,71 динар, са законском затезном каматом почев од 30.06.2018. године, па до коначне исплате,
- јун 2018. године износ од 1.694,88 динара, са законском затезном каматом почев од 31.07.2018. године, па до коначне исплате,
- јул 2018. године износ од 2.893,79 динара, са законском затезном каматом почев од 31.08.2018. године, па до коначне исплате,
- август 2018. године износ од 4.092,71 динар, са законском затезном каматом почев од 30.09.2018. године, па до коначне исплате,
- септембар 2018. године износ од 495,97 динара, са законском затезном каматом почев од 31.10.2018. године, па до коначне исплате,
- октобар 2018. године износ од 4.092,71 динар, са законском затезном каматом почев од 30.11.2018. године, па до коначне исплате,
- новембар 2018. године износ од 2.893,79 динара, са законском затезном каматом почев од 31.12.2018. године, па до коначне исплате,
- децембар 2018. године износ од 1.694,88 динара, са законском затезном каматом почев од 31.01.2019. године, па до коначне исплате,
- јануар 2019. године износ од 6.202,64 динара, са законском затезном каматом почев од 28.02.2019. године, па до коначне исплате,
- март 2019. године износ од 120,56 динара, са законском затезном каматом почев од 30.04.2019. године, па до коначне исплате,
- април 2019. године износ од 534,69 динара, са законском затезном каматом почев од 31.05.2019. године, па до коначне исплате,
- мај 2019. године износ од 948,82 динара, са законском затезном каматом почев од 30.06.2019. године, па до коначне исплате,
- јул 2019. године износ 948,82 динара, са законском затезном каматом почев од 31.08.2019. године, па до коначне исплате,
- октобар 2019. године износ од 34,42 динара, са законском затезном каматом почев од 30.11.2019. године, па до коначне исплате,

као и да му на име неисплаћеног додатка на зараду према Закључку Владе Републике Србије од 25.12.2008. године за период од 01.04.2017. године до 31.12.2019. године, исплати укупан износ од 22.051,82 динара и то за:

- мај 2017. године износ од 756,61 динара, са законском затезном каматом почев од 30.06.2017. године, па до коначне исплате,
- јун 2017. године износ од 236,61 динар, са законском затезном каматом почев од 31.07.2017. године, па до коначне исплате,
- август 2017. године износ од 756,61 динар, са законском затезном каматом почев од 30.09.2017. године, па до коначне исплате,
- октобар 2017. године износ од 236,61 динар, са законском затезном каматом почев од 30.11.2017. године, па до коначне исплате,
- новембар 2017. године износ од 236,61 динар, са законском затезном каматом почев од 31.12.2017. године, па до коначне исплате,
- јануар 2018. године износ од 1.952,61 динар, са законском затезном каматом почев од 28.02.2018. године, па до коначне исплате,
- фебруар 2018. године износ од 236,61 динар, са законском затезном каматом почев од 31.03.2018. године, па до коначне исплате,

- март 2018. године износ од 1.380,61 динар, са законском затезном каматом почев од 30.04.2018. године, па до коначне исплате,
- април 2018. године износ од 808,61 динар, са законском затезном каматом почев од 31.05.2018. године, па до коначне исплате,
- мај 2018. године износ од 1.952,61 динар, са законском затезном каматом почев од 30.06.2018. године, па до коначне исплате,
- јун 2018. године износ од 808,61 динар, са законском затезном каматом почев од 31.07.2018. године, па до коначне исплате,
- јул 2018. године износ од 1.380,61 динар, са законском затезном каматом почев од 31.08.2018. године, па до коначне исплате,
- август 2018. године износ од 1.952,61 динар, са законском затезном каматом почев од 30.09.2018. године, па до коначне исплате,
- септембар 2018. године износ од 236,61 динар, са законском затезном каматом почев од 31.10.2018. године, па до коначне исплате,
- октобар 2018. године износ од 1.952,61 динар, са законском затезном каматом почев од 30.11.2018. године, па до коначне исплате,
- новембар 2018. године износ од 1.380,61 динар, са законском затезном каматом почев од 31.12.2018. године, па до коначне исплате,
- децембар 2018. године износ од 808,61 динар, са законском затезном каматом почев од 31.01.2019. године, па до коначне исплате,
- јануар 2019. године износ од 2.952,27 динара, са законском затезном каматом почев од 28.02.2019. године, па до коначне исплате,
- март 2019. године износ од 60,27 динара, са законском затезном каматом почев од 30.04.2019. године, па до коначне исплате,
- април 2019. године износ од 267,34 динара, са законском затезном каматом почев од 31.05.2019. године, па до коначне исплате,
- мај 2019. године износ од 474,41 динар, са законском затезном каматом почев од 30.06.2019. године, па до коначне исплате,
- јул 2019. године износ од 474,41 динар, са законском затезном каматом почев од 31.08.2019. године, па до коначне исплате,
- август 2019. године износ од 267,34 динара, са законском затезном каматом почев од 30.09.2019. године, па до коначне исплате,
- октобар 2019. године износ од 474,41 динар, са законском затезном каматом почев од 30.11.2019. године, па до коначне исплате, док се захтев тужене за накнаду трошкова парничног поступка одбија као неоснован.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужена да тужиљи накнади трошкове целог поступка у укупном износу од 119.570,13 динара, у року од 15 дана од пријема преписа пресуде.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду трошкова састава одговора на ревизију.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Лесковцу П1 263/2020 од 02.03.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужена да јој на име накнаде штете у висини разлике између припадајуће минималне и исплаћене зараде за период од 01.04.2017. године до 31.12.2019. године исплати укупан износ од 44.532,03 динара и то

појединачно опредељене месечне износе са законском затезном каматом почев од последњег дана у месецу за претходни месец до исплате (све ближе означено и опредељено овим ставом изреке). Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле којим је тражила да се обавезе тужена да јој на име накнаде штете у висини разлике између припадајућег и исплаћеног додатка на зараду према Закључку Владе Републике Србије 05 број 120-335/2007-14 од 25.12.2008. године, за период од 01.04.2017. године до 31.12.2019. године исплати укупан износ од 22.051,82 динара и то појединачно опредељене месечне износе са законском затезном каматом почев од последњег дана у месецу за претходни месец до исплате (све ближе означено и опредељено овим ставом изреке). Ставом трећим изреке, утврђено је да је тужба повучена у делу у ком је тужилца тражила да се обавезе тужена да јој накнади штету због неисплаћених трошкова превоза за долазак и одлазак са рада. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужилца да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 27.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 3840/2022 од 29.08.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом, другом и четвртм изреке. Ставом другим изреке, одбијен захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је благовремено изјавила ревизију, са предлогом да се о истој одлучи у складу са одредбом члана 404. ЗПП, због потребе разматрања правних питања у интересу равноправности грађана и уједначавања судске праксе.

Тужена је поднела одговор на ревизију, са захтевом за накнаду трошкова њеног састава.

По одредби члана 404. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 18/20) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 404. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 18/20), Врховни касациони суд је оценио да су испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиле ради уједначавања судске праксе, па је на основу члана 404. став 2. тог закона одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду применом члана 408. ЗПП и нашао да је ревизија тужиле основана.

У поступку доношења побијане другостепене пресуде, није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је у радном односу код туженог на неодређено време, у звању виши референт, распоређена решењем туженог од 03.05.2006. године на послове: ... и утврђен јој је коефицијент од 8,85. Тако утврђена зарада (уз увећање коефицијента за остварни радни стаж) увећана је за 50% према Закључку Владе РС од 25.12.2008. године. Решењем од 26.03.2019. године, тужили је утврђен коефицијент 8,85 увећан по основу сложености и одговорности послова за додатних 1,20 тако да је укупан коефицијент 10,05 (уз утврђени додатак на плату у висини од 0,4% по основу минулог рада) са увећањем за 50% у складу са наведеним Закључком Владе РС. На основу налаза и мишљења судског вештака економско-финансијске струке утврђени су појединачни износи за спорни период од 01.04.2017. године до 31.12.2019. године (у две варијанте) у висини разлике између минималне зараде и основне зараде која је тужили исплаћивана без увећања по Закључку Владе РС у износу од 44.532,03 динара, као и висина разлике на име тзв. „косовског додатка“ обрачунатог на зараду у висини минималне зараде у износу од 22.051,82 динара (прва варијанта) и тужбени захтев је прецизиран у складу са овом варијантом налаза и мишљења вештака. По другој варијанти нема разлике у заради коју тужила потражује, јер је зарада коју је тужила примила са „косовским додатком“ већа од минималне зараде.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су одбили као неоснован тужбени захтев за исплату по траженим основима са образложењем да је исплаћена зарада тужили правилно обрачуната уз увећање од 50% месечно јер је са тзв. „косовским додатком“ реализована у већем износу од минималне зараде. Стога по налажењу нижестепених судова тужила неосновано потражује утужену разлику.

Основано се ревизијом тужиле указује да се наведено становиште нижестепених судова заснива на погрешној примени материјалног права.

Тужила на основу члана 5. став 2. Закона о платама службеника и намештеника у органима аутономне покрајине и локалне самоуправе („Службени гласник РС“, бр. 113/17 и 86/19) има право на исплату минималне зараде. Осим тога, тужили у складу са Закључком Владе Републике Србије број 120-335/2007-14 од 25.12.2008. године и Законом о буџету припада и право на увећање припадајуће зараде у висини од 50% месечно на име тзв. „косовског додатка“. Према налазу вештака, тужили је обрачуната плата у мањем износу од минималне зараде и на тај износ вршено је увећање од 50% месечно. Такав обрачун није правилан. Тужила је имала право на исплату плате у висини минималне зараде у смислу чланова 111. и 112. ЗОР у вези наведеног члана 5. став 2. цитираног закона и увећање од 50% обрачунато на тај износ на основу наведеног Закључка Владе Републике Србије. Исплаћена укупна зарада тужили са тзв. „косовским додатком“ у спорном периоду је већа од минималне зараде, али је мања од износа који се добија обрачуном плате у висини минималне зараде уз увећање за 50% месечно. Стога је није правилан закључак нижестепених судова да тужила нема право на утужену разлику зараде.

Како су преиначене нижестепене пресуде и усвојен тужбени захтев, поводом ревизије тужиле, то су преиначене нижестепене пресуде и у погледу

одлуке о трошковима, тако што је одбијен захтев туженог за накнаду трошкова поступка.

На основу члана 416. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Тужилца је успела у поступку по ревизији, па јој на основу чланова 153. став 1, 154. и 163. став 2 ЗПП припадају потребни трошкови целог поступка према оствареном успеху у спору. Висина је одмерена на име тражених и опредељених трошкова за састав тужбе и образложеног поднеска од стране адвоката од по 9.000,00 динара, заступања на једном одржаном рочишту 10.500,00 динара и једном неодржаном рочишту 6.000,00 динара, састава жалбе 18.000,00 динара и ревизије 18.000,00 динара, према тарифном броју 13. Тарифе о наградама и накнадама за рад адвоката („Службени гласник РС“ број 121/12...37/21), трошкова вештачења од 8.000,00 динара, као и на име судских такси за: тужбу и првостепену одлуку по 4.563,35 динара, жалбу и другостепену одлуку по 4.563,35 динара, и трошкови на име судских такси за ревизију 9.126,69 динара и ревизијску одлуку 13.690,04 динара, одмерено према тарифном броју 1. и 2. таксене тарифе Закона о судским таксама („Службени гласник РС“ број 128/24...106/15).

На основу члана 165. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу трећем изреке.

Трошкови одговора на ревизију не представљају трошкове који су потребни за вођење парнице, па је на основу члана 154. став 1. ЗПП одлучено као у ставу четвртом изреке.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић